

Posudek diplomové práce

Petra Zlatohlavá: Julio-César Santoyo a jeho přínos k vývoji translatologie

Autorka si jako svoji diplomovou práci zvolila zpracovat osobnost a dílo španělského translatologa Julia-Césara Santoya z hlediska jeho přínosu k vývoji translatologie. Její práce se důstojně začleňuje do zkoumání translatologického bádání u nás, ale vzhledem k tématu i v mezinárodním měřítku. Svým obsahem i metodou zpracování nejen odpovídá požadavkům na tento typ prací, ale do značné míry je překračuje.

Vzhledem k tomu k náročnosti tématu je třeba pozitivně zhodnotit strukturu práce, kterou si autorka zvolila – i když zejména u žijící osobnosti by se nabízela cesta chronologického zpracovávání jejího díla, Petra Zlatohlavá se vydala na cestu náročnější: dílo Julia-Césara Santoya začleňuje do kontextu španělského translatologického myšlení a pro účely diplomové práce vymezila jendotlivé tématické okruhy Santoyova bádání. Tomuto přístupu odpovídá rovněž náplň jednotlivých kapitol práce (Španělská teorie překladu ve 20. století, Biografie Julia-Césara Santoya, Julio-César Santoyo – filolog a historik, Julio-César Santoyo – překladatel, Julio-César Santoyo – translatolog, Receptce díla Julia-Césara Santoya).

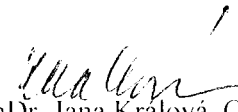
Z tématu práce vyplývá, že nejrozsáhlejší kapitola je věnována Santoyovým translatologickým bádáním. I zde se autorka snaží postihnout mnohostrannost a komplexnost Santoyových koncepcí a teorií. Pozornost věnuje jak jeho metodologickým východiskům, tak jeho pracím zaměřeným na jednotlivé tématické okruhy – Teorie překladu, Dějiny překladu, Kritika překladu. Ve své analýze, podložené zevrubným studiem pramenů, se neomezuje jen na popis Santoyových názorů, ale tam, kde je to funkční, upozorňuje na paralely s českým / slovenským translatologickým myšlením (např. pozn. 20, str. 29, odd. 6.3.3.2.5., str. 72, odkaz na J. Levého, str. 35 apod.). Autorka tím prokázala nejen schopnost vyrovnat se s náročným teoretickým španělským textem, ale rovněž postihnout styčné body s těmi teoretickými koncepcemi, na něž Santoyo explicitně neodkazuje.

Pozitivně hodnotím rovněž fakt, že se při své práci nevyhýbala ani poněkud kontroverzním názorům a tématům – uveďme např. Santoyovy názory na (ne)existenci tzv. Toledské překladatelské školy, případně jeho výhrady k jinak obecně přijímané kolektivní práci *Translators through History*, názory na teoretický přínos Ortegy y Gassetta apod. Nezanedbatelným rysem diplomové práce je rovněž fakt, že Petra Zlatohlavá nepřehlíží ani „slabší místa“ samotného J.-C. Santoya, např. fakt, že otázky, jimž se věnuje, se poněkud často v jeho dílech opakují.

Závěr: Diplomová práce Petry Zlatohlavé nesporně splnila stanovený cíl. Zvolený přístup a metoda založená zejména na studiu pramenů je zcela adekvátní zvolenému tématu a i v jejím důsledku je diplomová práce Julio-César Santoyo a jeho přínos k vývoji translatologie nesporným podnětem pro další zkoumání v dané oblasti. Vychází z relevantní primární i sekundární literatury a dochází k samostatným přesvědčivým závěrům. Pokud jde o formální stránku diplomové práce, je třeba vyzdvihnout skutečnost, že i když se autorka opírala výhradně o španělské materiály, jazykové interference jsou naprostou výjimkou.

Diplomová práce Petry Zlatohlavé tedy nejen odpovídá požadavkům kladným na tento typ prací, ale vzhledem k úrovni zpracování je i relevantním východiskem pro studium španělské translatologie. Ze všech těchto důvodů považuji práci za zdařilou, předběžně ji hodnotím známkou **výborně**. I když má autorka sama představu o možném dalším prohloubení svých závěrů (předpokládám, že se o svých záměrech zmíní při obhajobě práce), konstatuji, diplomová práce Petry Zlatohlavé se může po úspěšné obhajobě stát rovněž podkladem pro rigorózní řízení.

V Praze dne 22. 1. 2009

Prof. PhDr. Jana Králová, CSc.
vedoucí práce